

TORONYIRÁNY

XV. 49.

2021. december 5.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Advent 2. vasárnapja

December 7. Szent Ambrus püspök és egyháztanító

December 8. A Boldogságos Szűz Mária
Szeplőtelen fogantatása

Örök Advent vagy te, akinek mindig jönnie kell, de sorba nem úgy jön, hogy már minden várakozás teljesülne. Csak elérhetetlen messzeség vagy? Vagy távoli látóhatár? Vagy örök Ma vagy és minden pillanatban egyformán közel és távol, minden időt és minden változást magábafooglaló?

Íme, jössz! Ez sem nem múlt, sem nem jövő, hanem az önmagát beteljesítő jelen. Még mindig tart eljöveteled egyetlen órája, és amikor vége lesz, akkor majd megtudjuk, hogy valóban eljöttél. Engedd, hogy eljövetelednek ebben az órájában éljek, hogy benned élhessek, Eljövendő Isten!

Karl Rahner

Még harc és küzdelem a sorsunk. Az út még nehéz és valószínűleg még meredekebb is lesz. Az Emberfia megmutatja nekünk az embert a meggyalázott és meggyilkolt, az éhező és halálos beteg embertársunkban is. Nem kell az emberfölötti emberre (az Übermensch-re) várnunk, mert Isten lett emberré. Szabad-e kevesebbnek lennünk, és akarhatunk-e kevesebbek lenni, mint az emberré lett Igének testvérei?

Karl Lehmann

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: *Hitoktatókért:* Imádkozunk a hitoktatókért, akik Isten Igéjének hirdetésére kaptak meghívást, hogy bátran és kreatívan tudjanak a Szentlélek erejében tanúságot tenni róla.

A szentmise olvasmányai

- Bár 5,1-9** A Messiás meghirdeti népe számára Isten Országát, mely már itt a földön bontakozik láthatatlanul, és az idők végén válik nyilvánvalóvá.
- Fil 1,4-6.8-11** Pál apostol azért imádkozik, hogy a Filippiben élő közösség tagjainak szeretete egyre jobban gyarapodjon a helyes ismeretben és a teljes megértésben.
- Lk 3,1-6** Tiberiusz császár uralkodásának a 15. évében Keresztelő János feltűnik a Jordán folyó vidékén, és a Megváltó érkezésére készülve buzdítja az embereket a bűnbánat keresztségére.

Keresztelő János fellépése

Ha hűek maradunk ahhoz a megállapításhoz, hogy az evangéliumok az apostoli egyház igehirdetésének összefoglalását, illetve vezérfonalát adják, akkor minden történetben meg kell látnunk az igehirdetési célt, vagyis a Krisztusról szóló tanúságtételt. A Keresztelő Jánosról szóló megemlékezés különlegesen ezt a célt szolgálja. A zsidók körében Malakiás (3,23) jóvendölése alapján élt a meggyőződés, hogy a Messiás megjelenését megelőzi Illés próféta újra eljövetele. Jézus később azt állítja, hogy ez a jóvendölés Keresztelő Jánosban teljesedett (Mt 17,12). János tanúskodott Jézus messiási küldetése mellett, és a bűnbánatra szóló felhívással előkészítette működését. Amikor tehát az apostolok Jézust hirdették, Jánosról sem feledkezhetek meg. Mind a négy evangélista beszámol Keresztelő János fellépéséről, prédikációjáról és főleg tanúskodásáról. János működése kb. fél esztendeig tartott, utána Heródes Antipás börtönbe vetette. Jézus csak ekkor kezdett nyilvánosan tanítani.

Lukács Jézus születésénél is felvázolta a történeti hátteret azzal, hogy hivatkozott az Augustusz által elrendelt összeírásra. Keresztelő János fellépését is ilyen történeti keretbe helyezi el. Tiberiusz császár uralkodásának tizenötödik évében vagyunk, amikor Poncius Pilátus volt Júdea helytartója. Palesztina többi

részét Heródes Antipás, Fülöp és Lizániász kormányozták. A főpapi tisztelet Kaifás töltötte be, aki mellett még mindig sok szava volt apósának, Annásnak. Akkoriban a rómaiak adományozták a főpapi hivatalt. Valamikor életfogytiglani méltóság volt, most azonban a politika erősen bejeléte. Annás elérte, hogy letétele után (Kr. u. 15) egymásután négy fia, majd pedig veje Kaifás lett a főpap. Tibériusz 15-ik esztendeje pontos időbeli adat volna, ha nem tudnánk, hogy Augusztus már halála előtt három évvel társcsászárként maga mellé vette, ezért uralkodásának mindkét kezdetét alapul lehet venni, s ez vezet bizonytalansághoz.

Lukács hangoztatja, hogy János az „Úr szózata” alapján kezdte meg a bűnbánat hirdetését. A szinoptikusok megjelölik János prédikációjának tartalmát is. János maga a küldetését az ószövetségi előképekből vezeti le. Izajás (40,3-5) a fogságból való hazatérést úgy rajzolja meg, hogy Isten maga vezeti vissza népét hazájába, azért a pusztában felhangzik a kiáltás, hogy a hegyeket és a halmokat hordják le, a völgyeket töltsék fel, a göröngyös utat tegyék simává, mert maga az Úr közeledik. János a Messiás érkezését hirdeti, azért erkölcsi és vallási előkészültre gondol. Ami az emberben kirívó és bűnös, azt kell eltüntetni; az Úr eljövételére lelkiileg kell előkészülni. Lukács úgy idézi Izajás fenti szavait, hogy közben Iz 2,2-16-ra is gondol, ahol Isten maga alázza meg a hatalmaskodókat és maga készít új időket népének. Ezért úgy közli a próféta szövegét, hogy a „völgyeket fel fogják tölteni, a hegyeket le fogják hordani, a görbe utak egyenessé válnak”. Sőt, a messiási ország egyetemességére is gondol, amikor így folytatja: „minden ember meglátja az Úr üdvösségét”.

János működésének színtere a Jordán melléke. Úgy látszik, többször változtatta helyét. Jn 1,28 szerint egy alkalommal a Jordánon túli Betániában van. Valószínűleg Jézus is itt fogadta tőle a bűnbánat keresztségét. Más alkalommal (Jn 3,23) Ainonban, Szalim mellett keresztelt; talán nem is a Jordánban, hanem az ott levő vadvizet tavakban. Arról nem értesülünk, hogy csodákkal igazolta volna működését, de annyira a próféták szellemében beszélt, hogy a nép elfogadta prófétának. Az evangélisták néhány kitévelt megőriztek beszédeiből. A nép szellemi vezetőit, a farizeusokat megrója azért, mert a templom, a hagyomány és az ígéretek jelenléte miatt elbábják magukat. Viperafajzatnak nevezi őket, akik mérget hordanak, és mások lelkét megmérgezik. Isten nincs kiszolgáltva a törvény magyarázóinak, sem a zsidó népnek. Tud a kövekből is Ábrahámnak utódokat támasztani. János itt a Messiás megjelenését összekapcsolja az ítélettel, mint a régi próféták. Ezért alkalmazza rá a terméketlen fát kivágó vagy a szerűjét takarító ember képét. Máté és Márk csak a bűnbánati felhívást közlik, Lukács ellenben felsorolja a különféle csoportokhoz intézett szavait. A bűnbánat mellett hivatkozik a szeretet fontosságára, amelyet főleg a szegények és nyomorgók iránt kell gyakorolni.

Ennek az erőteljes prófétai és mégis megfontolt, tartózkodó fellépésnek megvan a hatása. Lukácstól megtudjuk, hogy „a nép feszülten várakozott”. Biztos, hogy a nép a maga messiási képét vitte bele a várakozásba és politikai szabadítót remélt. Ezért kellett Jánosnak rámutatni arra, aki utána jön. A várakozást így Jézus felé terelte. De kimondottan vallásos magatartása már előre vetette fényét annak az országnak, amelyet Jézus fog hirdetni. A lelki megújulás a fontos, mert csak ezzel lehet felkészülni az örök életre.

Gál Ferenc

Boldog család (20.)

Idős családtagjaink

Így született meg a „nagyözölőség”

Nagy részük olyan személy, aki az idő múlásával megtanulta, hogyan lehet mindig jobb és jobb, akit a tapasztalat gazdaggá tett, s aki igazi kincset halmozott fel magában, miközben napja leáldozóban van. Ezt a kincset ma úgy nevezik (és nem csak a szakértők), hogy „családi szellem”, mely emlékek, talán illúziók, titkok, életstílus, szokások, vágyakozások, remények együttese. Többek között a nagyözölők átadhatják unokáiknak azon történetek és emlékek összességének ismeretét, melyet családfregénynek nevezünk, melyek a kisgyerekekre rendkívüli hatással vannak. Ők ezt mindenkinél jobban tudják elmesélni, még a szülőknél is jobban, hiszen átérték.

Így a nagyözölő könnyen a családi érzelmek állandóságának képviselőjévé válhat az unoka szemében. Mint tanú mesél azokról a távoli időkről, amikor a mama még kislány volt, a papa pedig kisiskolás, amikor a szemközti szupermarket helyén még pázsit volt, amikor még a nagy parkolóház helyén tó állott, ahova a mama és a papa fürdeni jártak és ahol megismerték egymást. Ezekből az elmondásokból a gyermeknek az lesz a benyomása, hogy az ő családja örök idő óta létezik és mindig léteznie kell, és úgy érzékeli, hogy az érzelmek is ilyen folyamatosak. Úgy érzem, hogy ez igen fontos a mai fiataloknak, akik egy dühöngő és napról napra változó társadalomban élnek. A gyermek mindenekelőtt attól fél, hogy érzelmi világa hirtelen szertefoszlik. A nagyözölők szilárd és tartós jelenléte, mely az unokák számára örökösnek tűnik, természetesen számukra a biztonság és a kényelem forrását jelenti.

Íme, ahogy az általános iskolás gyerekek látják nagyözölőiket: „A nagymama egy nő, akinek nincsenek gyerekei és aki mások gyerekeit szereti. A nagyapa olyan, mint a nagymama, csak férfiban. Sétálni viszi a gyerekeket, vadászatról és hasonló dolgokról mesél nekik.

A nagymamák mást sem csinálnak, csak mindig jelen vannak. Olyan öregek, hogy nem tudnak futni és nehéz munkákat végezni. Már az is nagy dolog, ha elvisznek minket kocsival a szupermarketbe, ahol van hintaló és mindig van náluk egy csomó aprópénz. Ha sétálni visznek minket, mindig lassítanak, ha leveleket vagy kukacot látnak a földön. Soha nem mondják, hogy »Mozgás!« Gyakran kövérek, de nem annyira, hogy ne tudjanak lehajolni, hogy megkössék a cipőfűzőket. A nagymamák szemüvegesek és vicces fehérneműt hordanak. Ki tudják venni a fogaikat. A nagymamáknak nem kell okosnak lenniük, mivel csak olyan kérdésekre kell válaszolniuk, mint »Isten miért nem házas?« és »A kutyák miért nem jönnek ki a macskákkal?«. A nagymamák nem gügyögnek a kisgyerekekhez, mint azok, akik néha napján látogatónak jönnek, mivel azt nehéz megérteni. Amikor mesét olvasnak nekünk, nem hagynak ki belőle részeket és nem haragszanak meg, ha mindig ugyanazt a mesét akarjuk hallani. Mindenkinek kellene egy nagymama, mert ő az egyetlen felnőtt, akinek van ideje.”

Fáradságos öröm

Nagyözölők a családban... hasznosak, talán szükség is van rájuk még akkor is, ha képtelenség eltitkolni néhány generációs konfliktust, melyek nem mindig segítik elő a család harmonikus fejlődését. De a konfrontáció mindig igen hasznos és biztos, hogy a különbözőség gazdagít.

A mi családunkat önszántunkból több generáció alkotja, akik sok év óta egy fedél alatt élnek. Annak idején ez egy természetes, érett döntés volt. Miért kellene megfosztani magunkat attól a lehetőségtől, hogy megoszthassuk egymással időnket és napi

teendőinket, amikor tudjuk, hogy a szeretet képes arra, hogy a különbségeket egymást kiegészítő dolgokká változtassa? Mi értelme lett volna elzárkóznunk a kölcsönös nevelés értékes adományától, mely egyikünkrol a másikunkra száll és mindegyikünket a tapasztalatok, ismeretek és érzékenység közös áramlásának főszereplőjévé tesz?

Évekig örülhettünk annak a ténynek, hogy gyermekeink figyelmet és biztonságot kapnak nagyszüleiktől, ők pedig energiát és életkedvet nyernek unokáiktól. Mi felnőttek úgy éreztük magunkat, mint egy közös történet közvetítői, amelyben egy titkos sugallat mindenki számára jólétet, derűt és állandóságot biztosít. Sok időt sikerült nap mint nap megtakarítanunk azzal, hogy nem kellett fel-alá futkároznunk a városban, hogy segítséget kérjünk és kapjunk, vagy hogy együtt lehessünk egy kicsit.

Sajnos egyetlen egyensúlyi állapot sem tarthat örökké, hamarosan felbukkantak és egyre növekedtek az öregséggel járó megoldhatatlan bajok és az egyéni elvárások és igények közötti szakadék is folyamatosan kiszélesedett. Az együttélés igen fárasztóvá vált, nem csökkent a család más tagjainak szükségleteire szentelt figyelem és gondoskodás, de természetesen egyre nehezebb volt megteremteni a különböző életritmusaink összehangját, mindenki szükségletét kielégíteni és felismerni, hogy percről percre melyek a legsürgősebb feladatok. Pillanatnyilag nem a mindennapi teendők ellátása a legnehezebb, hanem hogy mindig előre tudjunk nézni úgy, hogy tudjuk, a felnőttek felelőssége egyre nagyobb és megterhelőbb, és hogy várhatóan súlyos összeütközésekre fog sor kerülni a leány, a feleség és az anya szerepe között.

Ebben a helyzetben, mely sok barátunkkal közös, és melyet mindenki megpróbál tőle telhetően a legjobban kezelni – minek is titkolnánk –, sajnos rengetegszer fordulnak elő fáradtsággal, bizalmatlansággal, zavarral teli pillanatok, de ugyanakkor nem akarjuk feladni, nem akarunk olyasmit elmulasztani, mely nemcsak kötelesség számunkra, hanem az érett hűség jele, melyet nemcsak a házassági kötelékkel, hanem a család egész történetével kapcsolatban kell érezni. Az elmúlt néhány évben, mely sajnos mindegyikünk számára kevésbé volt gyümölcsöző, megtanultunk két dolgot: a család mindig és minden körülmények között megmarad, és hogy a családnak napról napra azon kell munkálkodnia, hogy a köteleket minél szorosabbra fűzze azzal, hogy szembenéz a valósággal és elfogadja olyannak, amilyen.

Több stratégia létezik arra nézve, hogy hogyan tegyük jobbá a dolgokat: ezek a barátokkal való konfrontáció és szolidaritás; az olyan új megoldások keresése, melyek szilárd egyensúlyt alakítanak ki a szükségletek és azok kielégítése között; a kísérlet arra, hogy ne ragadjunk le a problémáinknál, és további erőfeszítéseket tegyünk a családi élet minőségi javítására vagy legalábbis normálisabb folytatására.

Az Istenben való hit mindennél fontosabb. Nem csak azért, hogy erőt kérjünk tőle a folytatáshoz, még kevésbé, hogy olyan kérdésekre próbáljunk meg tőle ésszerű választ kicsikarni, mely kérdésekre talán még az isteni Gondviselés elgondolásaiban sem létezik megoldás. Inkább azért, hogy abban a kegyben részesülhessünk, hogy más szemszögből is láthassuk a dolgokat, és hogy megízlelhessük a generációk közötti szeretet rejtélyét akkor is, amikor ez a szeretet nagyon törékeny.

Végül azért is, hogy köszönetet mondjunk neki, mivel sok más családdal ellentétben, ahol a fiatalabbak türelmetlenek az idősekkel szemben, nálunk a gyerekek nagylelkűek és kitartóan türelmesek a nagyszülőkkel, s ez kétségtelenül hozzájárul fejlődésükhöz.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Szent Ambrus neve: illatozó fűszer

Ő keresztelte meg Szent Ágostont, aki Vallomásaiban emlékezik meg Milánó püspökére. A korrekt hivatalnok (a város kormányzója) még csak hitújonc volt, amikor tömeggyűlésen egy gyermek hangját hallották: „Ambrus legyen a püspök!” (Az előbbi püspök ugyanis akkoriban halt meg.) Már a IV. században a Krisztus körüli teológiai viták álltak a középpontban. A keresztény örökség tiszta égboltját olyan csillagoknak kellett beragyogni, minő a tisztességes jogász-hivatalnok. Tehetségét belső életének komolysága koronázta meg. Írják róla: harmincéves és már Milánó vezető embere. Érezte a várost – minden mozdulatában. Sohasem engedte, hogy megvesztegessék, határozottsága etikai magatartása rendet „parancsolt” a politikai és vallási zűrzavarban. Éppen ebben a pályaszakaszban kezdett el alaposan elmélyülni a látható valóságon túli értékek tanulmányozásában. Az ambrusi gondolkodást későbbi teológus zavaival lehet időszerűsíteni: „Isten nem kiindulópont a múltban, hanem elégséges ok a jelenben, a múltban is, a jövőben is, a tartam egész kiterjedésében.” A görög atyák, a kor filozófiai irányzatainak ismerete, egy *Simplicianus* pap lelki vezetése, bölcsessége ekként összegezték számára a tanúságot, ahogyan keresztfia Ágoston írja róla: „Úgy zárta körül a szegények tömege, hogy alig lehetett a közelébe férközni.” Ekkor már püspök volt, „híveinek igazi atyja”, aki jól fölismerte fontos a diplomácia, de erősebb az Ige szolgálatának kötelezvénye. Lukács evangéliuma határozta meg misszionálását, a „szociális evangélium”, ahogyan Spinetoli korunk biblikusa nevezi. Az „egyenlőtlenységben szenvedő” század (melyik nem az?) arra ébreszti Ambrust, a jómódú prétor fiát, hogy vagyonát szétossza, és aztán vesse bele magát tanulmányaiba, majd később Krisztusról szóló fejtegetéseinek elmondásába, melyet írásba foglaltak. (Szabó Ferenc jezsuita doktori értekezésének témája az ambrusi krisztológia!)

A szociális igazságosság apostolának ismerték, aki Cicero erkölcsi fejtegetéseit „megszentelte”, az elvont gondolatiságot „tárgyasította”, a praktikum nyelvére fordította. Jogi érke és moralista korrektsége ezt így mondatta ki vele: „Te a szegénynek nem abból adsz, ami a tied, hanem csak abból, ami az övé. Csak azt fizeted meg, amivel tartozol. A föld mindenkié, nem csupán a javadalmosoké.”

Meghatározónak tartotta a liturgiát, a lélek világát érezte-imádkozta benne. Valóság és szent eszmeiség találkozásában az egyház zenéje muzsikált, s tudta jól, mi ebben a népének szerepe. XVI. Benedek pápa amikor Szent Ambrusról beszélt legutóbb: a diplomáciai, hivatali szolgálata hűség-tisztaságát hangsúlyozta, de mégis hozzáfűzhetjük, amit a Szóra hangolt művészetről egyik előadásában mondott: „A zene és az ének több, mint a kultusz díszítése, valóban a liturgia megjelenítésének a része, sőt maga a liturgia.” Ambrus püspök ugyanis hasonlóan vélekedett már ezerhatszáz évvel ezelőtt. És ez nem konzervativizmus. A valódi szent zene értékének felismerése-gyakorlata tehetség és szentség. Nem dilettantizmus.

Himnusaival a püspök világirodalmi örökséget is hagyott: nem csupán énekelt imádságokat. Idősszerű ádventi himnuszában írja Krisztusról:

*Kijössz Atyádnak mélyiről,
Bemegy Atyádnak mélyire.
Leszállasz mind a poklokig,
Felszállasz Isten székeig.*

*Ki az Atyának mása vagy,
Ölts testet, győzelmed jelét.
Testünket, a gyámoltalant,
Tegye acélossá erőd.*

Hányszor kellene ezt átgondolni, amikor a XXI. század testkultusza hegyekig ér...

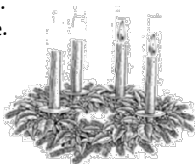
† **Tóth Sándor**

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés Virrad, erősödik a reménynek fénye.
Ebben erősít meg próféták beszéde.
Izajás szava is e reményt élteti,
Mikor az új élet hajnalát hirdeti.

- A második gyertya meggyújtása -

Részlet Izajás próféta könyvéből:

- + „Vigasztaljátok meg népem!” Ezt mondja Istenetek. „Szóljatok szívéhez és kiáltásotk oda neki: Véget ért szolgálásának ideje és bocsánatot nyert minden gonoszsága.” Ezért készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! Akkor majd mindenki számára megnyilvánul az Úr dicsősége.
- Jézus, te születéssel meghoztad nekünk Isten szeretetét és bocsánatát. Bocsásd meg családunkban is a fölösleges veszekedéseket és sértegetéseket!
- Úr Jézus, születésed közelgő ünnepe újítsa meg a mi családunkban is a békeességét, az egyetértést és a szeretetet!
- Urunk Jézus, születésed pillanatától kezdve te is megtapasztaltad családodban a nélkülözést és a mindennapi élet gondjait. Add, hogy nehézségeink ellenére megtapasztalhasa a mi családunk is az örömet, melyet hozol nekünk!
- + Most pedig mondjunk el közösen egy imát, hogy mindenkivel kiengesztelődve készülhessünk karácsony megünneplésére. Mi Atyánk,...

Befejezés Ébred az remény és szívünk átjárja,
Mert már közelebb van váltságunk nagy napja.
Növekvő reményünk két gyertya hirdeti,
Szemünkön át lelkünk megtérésre inti.

Több tízezes műltra tekint vissza az Egyházmegyei Ifjúságpasztorációs Iroda gondozásában idén is megjelenő Ádventi Füzet, mely irányt mutat az olvasó számára ádvent szent és várakozással teli időszakában. Az „Ő az Úr, benne bízunk” (Mt 14,27) mottójú füzetben fiatalok karácsonnyal kapcsolatos írásait, gondolatait találja az olvasó. A füzet az idei esztendőben is ezer nyomtatott példányban jelenik meg, a tartalom az ipcseged.hu világhálós oldalon is olvasható.

A Belvárosi Plébánia és a Katolikus Ház közössége idén 7. alkalommal rendezi az adventi ablaknyitást. A Katolikus Ház Dugonics térre néző ablakaiba naponta egy-egy iránymutató gondolat, inspiráló kép kerül az adventi készülődés jegyében. Az Ádventi abc elnevezésű, rendhagyó naptárban az adott napi evangéliumi szakasz egy-egy gondolata olvasható.

Az ádventi időszak hajnali szentmiséi hétfőtől szombatig 6 órakor kezdődnek a felsővárosi Szent Miklós templomban. A hagyományt vált közösségi reggelik azonban a járványhelyzet miatt elmaradnak, de a 18 órakor kezdődő szentmiséket továbbra is megtartják.

Egy szívvel, közösen címmel ajándékgyűjtő akciót kezdeményeztek a Szent Gellért Szeminárium papnövendékei, mely keretében 100 nehéz sorsú gyermeknek kívánnak eljuttatni karácsonyi ajándékokat az egyházmegye hitoktatóinak segítségével. A gyűjtéssel kapcsolatos további információ az egyszívvelkozosen@gmail.com elektronikus levélcímen vagy a 20/220-69-16-os telefonszámon kérhető.

Második alkalommal adott otthont a Szent Gellért Fórum az Adventfesztnek. A december 3-ai, fiataloknak szóló lelkinapot „Képzeld el!” mottóval, a járványügyi helyzet miatt rendhagyó módon, online formában szervezte a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája.

„Mosolyra váltott ajándék” címmel adományokat vár az ÁGOTA Alapítvány és a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató. A szervezetek munkatársai Mikulás és ádvent idején a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanáccsal közösen szeretnék mosolyt csalni mintegy hatezer, családjukból kiemelt fiatal arcára. A személyre szóló ajándékokat (édesség, játék, kozmetikai termék) segítő angyalkák juttatják el a nevelőszülőknél vagy lakásotthonokban élő gyermekekhez. A cipősdobozokba tett ajándékokat december 7-ig várják a helyi iskolákba. További információ a csokigyujtes@gmail.com elektronikus levélcímen kérhető.

Szívárványék - Pilinszky János két hangon című rendezvénnyel folytatódik a Dóm Művészeti Szalon 2021/2022-es évadja. A december 9-én, csütörtökön 17 és 19 órakor kezdődő előadások szereplői: Szabó Balázs és Vecsei H. Miklós; szerkesztő-rendező: Seres Tamás. Az egyedi hangvételű, szuggesztív és szubjektív előadás két, kiváló színpadi előadó közreműködésével valósul meg, akik ennek a bemutatónak a kedvéért fűzik össze a hozzájuk közel álló Pilinszky műveket. Teszik ezt hangban és dalban, éneken és gitárban, valamint brácsán. A rendezvényre helyre szóló jegyek (4500 Ft) válthatók a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában keddtől-vasárnapig, 9 és 17 óra között.

Taizéi énekes imaórát tartanak az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban (Torontál tér 4.) december 11-én, szombaton 19 órakor. Előtte a plébánián énekpróba lesz, majd utána a fiatalok élménybeszámolót tartanak a nyáron, Taizében töltött önkéntes szolgálatáról.

Ádvent harmadik vasárnapján, december 12-én a Szent Gellért templomban (Tátra tér 5.) a 10 órakor kezdődő szentmise után karácsonyváros hangverseny lesz. Közreműködik Simon Bálint orgonán, valamint a plébánia kamarakórusa.

Az Óvó- és Tanítóképzők Egyesületének Matematika Tagozata által meghirdetett XXIX. Szendrei János Matematika Versenyét november 12-14-én a váci Apór Vilmos Katolikus Főiskolán tartották meg. Az egykori szegedi matematika professzor emlékére szervezett országos matematikai feladatmegoldó idei versenyén Jenei Zoltán, a Gál Ferenc Egyetem szarvasi Pedagógiai Karának tanító szakos hallgatója abszolút második helyezett lett. A csapatversenyben középmezőnyben végzett szarvasi pedagógusjelöltek felkészítő tanára Bontovics Ignác volt.

Az OTDT Mestertanár Aranyérmét kapta Szabóné Dr. Balogh Ágota docens, a GFE Pedagógiai Kar dékánhelyettese a magyar felsőoktatás műhelyeiben folyó diákköri tudományos tevékenységet támogató, színvonalas és eredményes munkájáért. A szakmai elismerést a 35. Országos Tudományos Diákköri Konferencia alkalmából az Országos Tudományos Diákköri Tanács (OTDT) ítélte oda a Gál Ferenc Egyetem oktatójának, aki a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében tartott ünnepségen vette át kitüntetését.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.